

Van még sok más apró ismertető jel, amiből következtetni lehetne a korra, de ezek felsorolása nagyon hosszadalmas lenne, ezenfelül pedig még bebizonyításuk is kiegészítésre szorul. A fenti tizenkét pontban nemcsak azokat a dolgokat soroltam fel, amelyek jellemzőek a korra, hanem azokat is, amelyeket a köz-hiedelem tévesen jellemzőnek tart.

A felsoroltak közül csak egy pontot kikapni és egyedül ezzel meghatározni a kort még nem elég, mert ha valahol, úgy itt áll az, hogy a kivétel erősíti a szabályt. A természetben látni a legfuresább szabálytalanságokat. Minél többet figyelünk tehát a felsoroltakból, annál biztosabb eredményt kapunk.

Nagyon ajánlhatom, hogy lövés előtt, minden egyes pontot sorba véve, határozzuk meg a kort, — a már terítéken levő vad fogaiból, azután ellenőrizhetjük megfigyelésünket. Természetes ehhez nagy megtartóztatás és önfegyelem szükséges, de ezek nélkül nem is lehetünk vadászok, legfeljebb puskások. Sok szere-tettel, kitartással és gyakorlattal elérhetjük, hogy a kort egész pontosan is megbeesüljük. Becslés nélkül el sem képzelhető egy jó őzállomány felépítése és fenntartása.

Forrásmunkák: *Krahmer, Bieger, Raesfeld és Hübner* munkái.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Választmányi ülés.

Egyesületünk igazgató-választmánya az időközben felmerült kérdések megtárgyalása céljából június hó 18.-án választmányi ülést tartott, amelyen megjelentek: báró *Waldbott* Kelemen elnök, ifj. gróf *Teleki* József alelnök, *Biró* Zoltán ügyvezető, gróf *Keglevich* Gyula tiszteletbeli tag, *Bartha* Dezső, *Beniczky* Elemér, *Beyer* Jenő, báró *Biedermann* Imre, *Czillinger* János, gróf *Esterházy* Móric, *Fekete* Zoltán, *Ivanich* Ferenc, *Kovács* Gábor, *Lengyel* Sándor, *Matusovits* Péter, *Molcsány* Gábor, *Orosz* Antal, *Osztróuczky* Miklós dr., *Papp* Béla, *Papp-Szász* Tamás dr., *Riedl* László, *Rochlitz* Béla, *Takács* Zsigmond, *Urbánfy* Ignác, *Véssei* Mihály, *Vuk* Gyula és *Zsombory* Ignác rendes tagok, *Mihályi* Zoltán dr. titkár.

Távolmaradásukat kimentették: *Bencze* Pál, vitéz gróf *Festetics* Kristóf, gróf *Forgách* Balázs dr., *Földváry* Miksa, báró *Inkey* Pál, gróf *Károlyi* Gyula, vitéz *Lámfalussy* Sándor, vitéz *Marsóy* Ferenc, herceg *Montenuovo* Nándor, vitéz *Onczay* László, báró *Prónay* György, *Tóth* Bódog és vitéz *Walla* Ferenc.

Báró *Waldbott* Kelemen néhány szíves szóval üdvözölte a megjelenteket, megállapította a határozatképességet és a jegyzőkönyv hitelesítésére *Molcsány* Gábort és *Vuk* Gyulát kérte fel.

A napirend előtt hódolattal emlékezett meg a Kormányzó Úr születésének évfordulója alkalmából Öfömméltóságáról és javaslatát, hogy az

egyesület nevében az elnökség üdvözlő táviratot küldjön a kabinetirodához, az igazgató-választmány lelkes helyesléssel tette magáévá.

Mihályi Zoltán dr., a folyó ügyek ismertetése során bemutatta a m. kir. földművelésügyi miniszter úr 37.745/I/1940. számú leiratát, amelyben arról értesíti az egyesületet, hogy az „Erdészeti Zsebnaptár“ kiadási költségeihez 5000 P-vel járul hozzá.

A nagy segítséget jelentő adományt az igazgató-választmány élénk örömmel vette tudomásul és egyhangúan úgy határozott, hogy leghálásabb köszönetét fejezi ki érte a miniszter úrnak.

A titkár ezután bemutatta a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 157.969/VIII. 2./1940. számú leiratát, amelyben a II. Erdőmérnök Továbbképző Tanfolyamnak 1000 P-vel való támogatásáról értesíti az egyesületet. Indítványára az igazgató-választmány egyhangú örömmel úgy határozott, hogy a tanfolyam anyagi alapjait biztosító adományt őszinté hálával köszöni meg a miniszter úrnak.

Részletesen beszámolt *a titkár* az „Erdészeti Lapok“ terjedelmének felemelése iránt tett lépésekről is. Havi 3 ív — különösen ainióta egyre szaporodnak a rendeletek és a hivatalos hirdetések is — teljesen elégtelen ahhoz, hogy az egyetlen magyar erdőgazdasági szaklap alapszabály szerinti hivatásának; a szakirodalom ápolásának megfelelhessen. Ezt a nehéz helyzetet a földművelésügyi miniszter úr is teljes mértékben átérte és maga vette a kezébe az egyesület részéről a miniszterelnök úrhoz a lapterjedelem felemelése tárgyában intézett beadvány sorsát. A 8.300/1939. M. E. kormányrendelet azonban nem ad módot az oldalszám szaporítására, de a földművelésügyi miniszter úr személyes közbenjárására a miniszterelnök úr kilátásba helyezte, hogy kedvezően intézné el az egyesületnek olyan értelmű kérelmét, amely a lapnak nagyobb alakban, vagy havonta kétszer való megjelentetésére irányulna.

Az alak megváltoztatását — már csak a hagyományokra való tekintettel is — a titkár nem javasolta, a havonta kétszer való megjelentetéssel kapcsolatosan pedig rámutatott ennek a megoldásnak az anyagi nehézségeire. A terjedelem felemelése esetén szükség szerint lehetett volna igénybe venni 1—2 ívvel többet, a havi kétszeri megjelenés — a fennálló szigorú rendelkezések értelmében — olyan kötelezettséget jelent, amelynek a vállalásával nemcsak a szerkesztőségi, hanem az anyagi terhek is jelentős mértékben emelkednek.

Az ügyvezető kíváncsún jelezte a havonta kétszeri megjelentetést, már csak azért is, mert az az időszerű eseményekről való gyors tájékoztatást teszi lehetővé, noha kétségtelen, hogy a havi második füzet 3 ívnyi terjedeleme mellett mintegy 8000 pengővel növelné évente az egyesület terheit. Minden attól függ tehát, sikerül-e erre megfelelő fedezetet találnunk.

A titkár kijelentette, hogy az erdőgazdaság érdekében készséggel vállalja a felterülő munkatöbbletet is, mert hiszen két éven keresztül harcolt azért, hogy a gyakorlat emberei is tollat vegyenek a kezükbe és igen fájdalmas, hogy akkor szűnt meg a fokozott mértékű közlés lehetősége, amikor egyre nagyobb számban érkeznek be a kéziratok.

Ezért azt javasolta, fejezze ki az egyesület leghálásabb köszönetét a földművelésügyi miniszter úrnak jóleső megértéséért, amely mégis megmutatta a kibontakozás útját arra az estre is, ha az általános gazdasági viszonyok változása nem hozná az eredeti 100 oldal igénybevételének a lehetőségét vissza. Évközben amúgy sem lenne célszerű a változtatás és ezért a havi kétszeri megjelentetés engedélyzését — ha a szükséges anyagiak is rendelkezésre állanak majd — karácsony felé kellene kérni.

Az igazgató-választmány egyhangulag a titkár javaslata értelmében határozott.

Molcsány Gábor kijelentését, hogy a földművelésügyi minisztérium továbbra is szíve ügyének tekinti a magyar erdészeti szakirodalom sorát, a választmány megnyugvással és őszinte örömmel vette tudomásul.

A titkár ezután az Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületének a beadványát ismertette, amelyben a magyar erdő-áltiszti kar érdekképviselője az egyesület támogatását kéri a helyzetének javítása céljából a földművelésügyi miniszter elé terjesztett beadványához. A beadvány a MEVME kívánságait 8 pontba foglalja össze. Ezek: 1. a szakoktatásnak 4 középiskolai előképzettséghez való kötése, 2. átminősítés a törvény alapján, 3. az erdő- és vadőri iskolát végzett, valamint a magánúton vizsgázott személyzet különbözőti vizsgára való bocsátása, 4. az erdészeti segédszemélyzet cselédsorból való kiemelése, 5. a magánerdőgazdaságokban alkalmazott személyzet nyugdíjügye, 6. a legkisebb fizetés megállapítása és a személyzet baleset elleni köteles biztosítása, 7. segéd-tiszti állások szervezése az államerdészetnél, 8. az erdőtörvény 308. §-ában foglalt sérelmes rendelkezések módosítása.

Az ügyvezető javaslatára az igazgatóválasztmány úgy határozott, hogy a beadvány komoly megfontolást igénylő, alapos megvitatására külön bizottságot küld ki és ennek tagjaiul gróf Esterházy Móric, báró Waldbott Kelemen, és Osztrólczy Miklós erdőbirtokosokat, továbbá Ajtai Sándor dr., Földes Tibor állami és Bartha Dezső, vitéz Lámfalussy Sándor, vitéz Onczay László és Rochlitz Béla magánerdőtiszteket kérte fel.

Az ügyvezető bejelentette, hogy a Nemzeti Vadászati Védegylet megküldte annak a javaslatnak a másolatát, amelyet az új vadászati törvény tárgyában terjesztett a földművelésügyi miniszter úr elé. Ez a javaslat a leglényegesebb pontokban egyezik az egyesület állásfoglalásával, sőt a Védegylet több helyütt csaknem szósz szerint átvette az egyesület szövegezését is. Remélni lehet tehát, hogy a két testület egyetértő állásfoglalása a kormánytól megfelelő méltánylásra talál és kívánatos lenne, ha a másik két országos jellegű vadászati egyesület is az irányelveket illetően azonos alapra tudna helyezkedni. A Védegylet javaslatát most már részleteiben is le kell tárgyalni és ezért az ügyvezető felhatalmazást kért a választmánytól a külön-bizottság összehívására és egyben arra is, hogy a bizottság elfogadta végleges szöveget, mint az egyesület véleményét terjeszthesse fel az elnökség a földművelésügyi miniszter úrhoz, mert esetleges módosításokra még később is nyílik alkalom és fontos, hogy az egyesület is idejében megtegye a maga javaslatát.

Az igazgatóválasztmány egyhangulag az ügyvezető indítványa értelmében határozott.

Az elnök ismertette a m. kir. földművelésügyi miniszter 129.501/VI/1940. számú leiratát, amelyben felhatalmazza az egyesületet arra, hogy képviselőiben az 1940.XV. t.-c. alapján alakítandó országos munkabérmegállapító bizottságba egy munkaadói tagot küldjön. Javasolta, hogy erre a tisztségre az egyesület Esterházy Móric gróf Ónagyméltóságát kérje fel, aki a törvény tárgyalása alkalmával is behatóan foglalkozott a kérdéssel és szívesen vállalná a megbízást.

Az igazgatóválasztmány az elnök indítványát egyhangulag magáévá tette.

Az ügyvezető ezután rátért az árkormánybiztos 10.100/1940. számú rendeletének az ismertetésére, amely a tűzifa legmagasabb árát állapítja meg. Kifogásolta, hogy az intézkedés olyan későn (csak június 7-én) jelent meg és rámutatott néhány komoly hiányra. Ezek között a legsúlyosabb talán az, hogy a szövegezés nem eléggé világos és még azoknak a szakembereknek is fejtörést okoz, akik nagy uradalmak vezetői és a faértékesítésben hosszú gyakorlatuk van. A feladóállomások megállapításában pl. kéteyek merülhetnek fel és a rendelet az uradalmak vidéki raktárai-

nak a helyzetét sem tisztázza. Ezért az elnökség az egyesület nevében a rendelet megjelenése után azonnal felterjesztéssel fordult az árkormánybiztoshoz és megnyugtató felvilágosítást kért.

Az ármegállapításnál magánál — sajnos — nem érvényesült az egyesület állásfoglalása, ezért az ország tűzifa-ellátásában egyre növekednek a nehézségek. A legnagyobb baj az, hogy minden intézkedésnek 4–5 hatóságot kell megjárnia, a felelősséget senki sem meri vállalni és ennek következtében, ami rendelkezés napvilágot lát, az is elkésik. A jövő szempontjából tehát a legsúlyosabbnak kell itélni a helyzetet.

Gróf Esterházy Móric annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy az ármegállapítás egymaga még nem oldja meg a helyzetet, mert másrésről nem történt intézkedés a munka- és fuvarbérek hatósági megállapítására. Ennek következtében ma holnap teljesen megszűnik a termelés lehetősége.

Szövéttette az új adótörvényjavaslatot is. Ezt az érdekképviseltek is csak későn kapták meg, úgyhogy alig volt módjuk észrevételeiket megtenni. Különösen a törvényjavaslat 32. szakaszát sérelmezte, amely mint terheket csak a termelési és kezelési költségeket sorolja fel, az igen számottevő erdősítési kiadásokat azonban nem. A javaslat még a felsőház előtt van és igen célszerű lenne olyan értelmű módosítást szorgalmazni, hogy vagy töröljék a terhek részletes felsorolását, vagy pedig vegyék bele az erdősítési költségeket is.

A kényszertermelésre vonatkozó rendelet kiadásánál is figyelmen kívül hagyta a kormány, hogy a közérdekből elrendelt túlhassználatot a jövedelemadó kivételénél feltétlenül számításba veszik, ez pedig magával vonja a beruházási hozzájárulás felemlését is, vagyis a birtokost olyan bevételek után fogják megadóztatni, amelyek a mai körülmények között inkább csak terhet jelentenek a számára.

Végül megkérdezte, miért nem vonta bele a kormány az ármegállapításba a fűrészárut is?

Molcsány Gábor válaszában hangsúlyozta, hogy a földművelésügyi minisztérium már hónapokkal ezelőtt megtette az erre vonatkozó javaslatát is, de többszöri sürgetés ellenére sem sikerült döntést elérnie.

Beniczky Elemér szövéttette, hogy az új adójavaslat értelmében nemcsak a valóban eladott, hanem a raktáron lévő áru után is adót kell fizetni. Ez oda fog vezetni, hogy a kereskedőnek soha sem lesz elegendő készlete.

Az elnök is komoly aggályának adott kifejezést, mert nézete szerint a jelenlegi helyzet ismét a bizományi üzletek visszatérését készíti elő, az pedig feltétlenül az erdőgazdaság teljes tönkretételét hozza magával.

OsztróLuczky Miklós különösen a kényszertermelésre vonatkozó rendeletet sérelmezte és azt kérte, éljen az egyesület elvi tiltakozással az intézkedés szellemével szemben, mert a rendelet csak fenyegetéseket tartalmaz anélkül, hogy a kívánt cél elérésére szükséges biztosítékokat megadná.

Az ügyvezető ezzel kapcsolatban rátért a kényszertermelésre vonatkozó 4390/1940. M. E. számú kormányrendelet részletes ismertetésére. A rendelet, amely június hó 15.-én jelent meg, június hó 30.-át jelöli meg a használatok bejelentésének végső határidejéül, holott ennek az erdőbirtokosok 90%-a — elegendő idő, megfelelő személyzet és felkészültség hiányában — semmiképpen sem tud megfelelni, tehát elzárással fog bűnhődni. Helytelen az is, hogy az erdőgazgatóságok szinte korlátlan hatalommal intézkedhetnek és a rendelet nem adja meg a fellebbezés lehetőségét. A szállítási berendezések létesítésének és a megszabott választékok termelésének a kényszere szintén nagy veszélyeket rejt magában, mert különösen az utóbbival kapcsolatban ismeretes még a világháború-

ból, hogy a hozzánemértésnek sokhelyütt milyen anyagpocsékolás volt a következménye. Nincs a rendeletben biztosíték a munka- és fuvarbérek szabályozására vonatkozólag, ezek nélkül pedig a kényszertermelés esetleg ráfizetéssel az erdőgazdaság teljes tönkretételével járhat. Egyetlen megnyugtató körülmény, hogy szakhatóságként a rendelet a földművelésügyi minisztériumot jelöli meg és így remélni lehet, hogy a miniszterelnök úr az erdészeti főosztályt bízta meg a végrehajtás munkájával.

Javasolta, hogy forduljon az egyesület felterjesztéssel a miniszterelnök úrhoz, tárja fel őszintén az aggályait, annak a hangsúlyozásával, hogy az ország faszükségletének biztosítása érdekében nem emel elvi kifogást a rendelkezés ellen, de fokozott biztosítékot kér a végrehajtás tekintetében.

Báró Biedermann Imre is annak a reményének adott kifejezést, hogy a rendelet végrehajtását már a földművelésügyi miniszter külön részletes utasítása fogja szabályozni és ez megadja a fellebbezés lehetőségét is.

Zsombory Ignác rámutatott a háborús veszélyre, amelyben az ország a múlt év ősze óta él. A tagadhatatlanul súlyos rendelkezést azok ellen kellett kiadni, akik nem törődnek a közérdekkel és busás haszon nélkül nem hajlandók termelni.

Molcsány Gábor is hangsúlyozta, hogy a rendelet nem a kötele-ségeket teljesítő magyar honpolgárok ellen irányul, de az ország lét-érdekeit minden téren meg kell védeni. Annak idején egyszer már kénytelen volt a kormány hasonló intézkedéseket életbe léptetni és ezeknél éppen az ügyvezetőnek volt nagy szerepe.

Az ügyvezető rámutatott arra, hogy az 1918-ban létesített Faértékesítő Hivatalnak szinte korlátlan hatásköre volt, amely nemcsak a termelések kivitelére és a szükséges munkaerő, szállítási eszközök, üzemanyag, élelmiszer biztosítására vonatkozott, hanem az ármegállapítás jogát is a kezébe adta.

Az elnök is kifogásolta a rendelet egyoldalúságát, mert az erdőbirtokosok megterhelése a munka- és fuvarerő biztosítása, illetőleg a bérek szabályozása nélkül a kérdést még nem oldja meg.

Vuk Gyula azt a nézetét fejezte ki, hogy miután a legnagyobb szükség fenyőfában jelentkezik és a fenyőerdők legnagyobb része az állam birtokában van, elsősorban a kincstári termelést kellene fokozni.

Molcsány Gábor ismertette a kincstár erőfeszítéseit, amelyeknek a szállítási nehézségek a legnagyobb akadályai. Új mozdonyok beszerzésére és a régiék javítására ma alig van lehetőség, a tutajozás is időhöz kötött, de a kincstár minden erejével azon van, hogy szállító berendezéseit a teljesítőképesség határáig kihasználja.

Papp Béla és *dr. OsztróLuczy Miklós* hozzászólása után az elnök indítványára az igazgató-választmány úgy határozott, hogy az egyesület feliratát, amelyben a többtermelés végrehajtására megfelelő biztosítékokat kér és egyben megismétli kérelmét a fagazdaság összes ügyeinek a földművelésügyi minisztérium hatáskörébe való visszautalása iránt az elnök személyesen viszi el a miniszterelnök úrhoz.

A titkár vitéz Onczay László indítványát ismertette, amely az uradalmak szállítási nehézségeinek a megszüntetése érdekében kéri az egyesület támogatását. Az elmúlt szigorú tél és a tavaszi nagy esőzések az erdőgazdasági munkákat nagyon hátráltatták, a személyzetnek, állati- és gépi fuvarerőnek katonai szolgálatra való berendelése pedig teljesen megbénították a kitermelt anyag leszállítását. Ennek következtében az országot az ellátatlanság veszélye fenyegeti. Ezt csak úgy lehet elhárítani, ha a kormány azokat az erdőgazdasági üzemeket, amelyek szállítóberendezéseik és egyéb felszerelésük alapján valóban teljesítőképességeknek

tekinthetők, az iparügyi minisztérium illetékes ügyosztályának a javaslatára „hadi-“ vagy „előkészítő“-üzemnek minősíti. Ezzel pedig meg kell adni a lehetőséget arra, hogy az ilyen üzemek igazslovaikat felmentethessék, a közigazgatás útján a munkaszolgálatot igénybe vehessék, tehergépkocsikat és ezekhez megfelelő mennyiségű üzemanyagot kaphassanak és végül a megfelelő tiszti, altiszti és munkáslétszám is rendelkezésükre álljon.

Az igazgató-választmány az indítványt egyhangúlag magáévá tette és úgy határozott, hogy azt a miniszterelnök úr elé terjeszti.

Az ügyvezető az „Erdészeti Zsebnaptár“ megrendelésére kért felhatalmazást. Jelentette, hogy az előfizetők száma — az erdészeti főosztály igénylése nélkül is — az 1800-hoz jár közel és így a megjelentetés feltételéül megjelölt 2000 példány átvétele biztosítottnak látszik. A távolabbi jövőre gondolva azonban ajánlatos lenne 2—3000 példánnyal többet nyomtatni, mert ez aránylag kisebb megterhelés mellett módot nyújtana arra, hogy a későbbi években olcsóbban lehessen a Zsebnaptár új évfolyamait árusítani, mert csak a naptárt és a tiszti címtárt, mint változó részeket kell mindig újra nyomtatni.

Az igazgató-választmány az ügyvezető javaslatához egyhangúlag hozzájárult.

A titkár ismertette dr. Greguss Pál egyetemi m. tanár beadványát, amelyben Közép-Európa összes erdei fáinak és cserjéinek részletes szövet-tanát tárgyaló nagy munkája kiadásához kéri az egyesület támogatását. A munkát dr. Tuzson János egyetemi tanár bírálta és világviszonylatban is hézagpótló, kiváló műnek jelezte, melynek értékét a nagy gonddal készült művészi rajzok és a kitűnő mikro-fényképek is emelik. A szöveget a szerző teljes egészében német nyelvre is lefordította és ez megnyitja a könyv számára a külföldi piacot is. Előállítására 1000 példányban — 600 oldal terjedelemben — 8000 pengőbe kerülne. A szerző a maga részéről minden tiszteletdíjról lemond, a munkájával magyar hazáját kívánta szolgálni.

A titkár felhívta az igazgató-választmány figyelmét, hogy a multban is az egyesület kiadásában jelent meg Hollendonner Ferencnek „A fenyőtélék fájának összehasonlító szövegtana“ c. munkája és azt a nézetét fejezte ki, hogy az egyesületnek mindent el kell követnie, hogy a nemzeti szempontból valóban értékes munka megjelentetését lehetővé tegye.

Az ügyvezető hajlandónak nyilatkozott, hogy személyesen is megkéri a m. kir. iparügyi miniszter urat a munka támogatására és azt javasolta, forduljon az egyesület a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrhoz is ebben az ügyben.

Molcsány Gábor a földművelésügyi minisztérium támogatását is kilátásba helyezte és ennek alapján az igazgató-választmány úgy határozott, hogy a kiadás ügyét örömmel vállalja magára és annak megváltása érdekében a szükséges lépéseket megteszi.

A titkár bejelentette, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: Nagykőrös m. város, ögr. Pallavicini János, Schoeller és Tsa uradalm. gróf Széchényi László erdőhivatala, Bruckner Hermann részvénytársasági igazgató, Török Ferenc m. kir. főerdőszámtanácsos, továbbá Bacsinszky András, Baldóczy István, Balogh Sándor, Bárdi Adolf dr., Bauer Sándor, Benedek Attila, Csekme László, Csordás Miklós Diák Ödön, Donáth Aladár, Fekete Gyula, Fotul Antal, Franciscy Lajos, Fritsch István, Fürst Elemér, Gaál Imre, Glock Géza, Kachelmann Ottó, Kozony József, Kühne Gábor, László János, Lux Barna, Molnár Antal, Paulyuk József, Payer Árpád, Payer Arthur, Pfandler Mihály, Ruff István, Serregély Sándor, Szabó György, Sziggyártó Zoltán, Szügyi Gyula, Trauer

Ervin dr., Tüske József, Ulbrich Gyulá, Vasváry László, Vlaskovits József és Zsirai Mihály erdőmérnökök.

Javaslatára az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag tagjai sorába iktatta.

Végül bejelentette a titkár, hogy a most belépettekkel együtt a tagok száma 1005-re emelkedett és ezzel kapcsolatosan felhatalmazást kért arra, hogy az egyesület ismét felújíthassa az alapszabályszerinti tagsági oklevelet és költségeinek fedezésére esetenként 2 P különdíjat szedhessen.

Az igazgató-választmány a titkár javaslatához egyhangúlag hozzájárult.

Egyéb híján az elnök a választmányi ülést berekesztette.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter 59.448/VI./1940. sz. rendelete a hazai és külföldi tűzifára fennálló vasúti fuvardíjkedvezmény érvényének meghosszabbítása tárgyában.

A m. kir. államvasutak Igazgatóságának,

Budapest.

Utalással a hazai és külföldi tűzifaküldeményekre fennálló fuvardíjkedvezménynek megújítása tárgyában a folyó évi június hó 19-én a vezetésem alatt álló miniszteriumban az igazgatóság képviselőinek bevonásával megtartott értekezlet megállapításaira, értesítem az Igazgatóságot, hogy — az Igazgatóságnak a tűzifa vasúti fuvardíjkedvezményezésével kapcsolatosan elfoglalt álláspontjával szemben — a magam részéről is elfogadhatónak találok az említett értekezleten a m. kir. pénzügy-minisztérium képviselője által javasolt azt a megoldási módozatot, hogy a szóbanforgó kedvezmények érvényessége egyelőre a **folyó év végéig** terjedő időre hosszabbíttassék meg.

Felhívom ennél fogva az Igazgatóságot, hogy a folyó évi Díjkedvezményi jegyzék 3086. és 3087. f. szám alatt a hazai és külföldi tűzifára fennálló kedvezményeket — hasonló feltételek és módozatok mellett — folyó évi július hó 1-től visszavonásig, de legkésőbb a folyó év végéig terjedő időtartamra érvényesítse.

Megjegyezni kívánom, hogy a tűzifakedvezmények további (1941. évi január hó 1-től leendő) meghosszabbítására vonatkozó tárgyalásokat az illetékes miniszteri tárcákkal már folyó évi november hó elején kívánom újból felvenni, hogy a fuvardíjkedvezménynek a tűzifa termelésére és fogyasztására gyakorolt hatásának megállapítására elegendő idő álljon rendelkezésre.

Budapest, 1940. évi június hó 25-én.

A miniszter helyett:

dr. Álgay-Hubert Pál s. k.
államtitkár.

Erdei termékek és fűrészárúk bejelentése és zár alá vétele.

A m. kir. iparügyi miniszter ez évi 27.700. számú rendelete értelmében ezentúl a következő fa- és fatermék-készleteket kell az eddigi rendelkezéseknek megfelelően bejelenteni: 100 q-nál nagyobb retorta, vagy boksafaszén-készletet együttesen; 60 m³-nél